І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 14. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го СІЧНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 25, 1967 No. 14. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Вівторок, 24-го січня, 1967

В АМЕРИЦІ

ФАХІВЦІ ВІД КОСМІЧНИХ ЛЕТІВ плянують, що ЗДА мали б робити після того, як американські астронавти дістануться на Місяць коло 1970-го року. Чи треба плянувати лети до Венери, чи до Марса? А може треба розбудувати цілу ґалактику сателітів, які кружляли б довкола Землі та переводили б різні досліди. Ця справа відкрила нову проблему, чи взагалі треба продовжувати космічні лети після здійснення програми Аполло. Дехто вже питається у Вашинґтоні не „Що після Аполла", тільки „Чому продовжувати лети після Аполла?" Ці дебати загостряться після того, коли буде відомо, скільки фондів призначив Президент на космічну програму в бюджеті 1968 р.

ПАЛАТНА ПІДКОМІСІЯ В СПРАВАХ МІЖНАРОДНОЇ торгівлі має схвалити дозвіл на те, щоб Експортово-Імпортовий Банк міг фінансувати експорт машинерії вартости 50 мільйонів дол., потрібної до будови нової фабрики автомобілів, яку будує в СССР італійська фірма „Фіят". Ця Підкомісія є при Палатній Банковій Комісії. Рішення Експортово-Імпортового Банку не потребують затвердження Конґресу, але Підкомісія одноголосно заявляє свою згоду, щоб притупити вістря критики деяких конґресменів, які є проти того, щоб ЗДА фінансували будову фабрик авт в СССР, яку фінансують також Італія, Франція, Німеччина та Англія.

КНАНДА ПОТРЕБУЄ НОВИХ ІМІҐРАНТІВ — фахових робітників. Численні країни світу мають клопіт із завеликим числом населення, а Канаді не вистачають 20 мільйонів населення, бо вона хоче розбудувати свою промисловість, до якої недостає їй фахових робітників. Минулого року до Канади прибули 200,000 нових іміґрантів. Число не в Канаді народжених громадян становить 3 мільйони. Найбільше їх прибули на канадійські прерії, де найбільше українців - хліборобів. Нові іміґранти після 1946-го року осідали в міських районах, а найновіші, яких Канада старається стягнути до себе, могли б замешкувати тільки в промислових провінціях, де відчувається брак фахових робітників.

ЧИСЛО ФАРМ В ЦІЙ КРАЇНІ є тепер таке саме, як коло 1865-го року, як виходить із звіту Департаменту Рільництва. Тепер в ЗДА число фарм становить 3,176,000, і стільки їх було 100 років тому. В 1900-му число фарм збільшилося було до 5,737,000, а найбільше число фарм було в 1935-му році — 6,812,000. Але від того року число фарм почало зменшуватися і тепер воно менше на 54 відсотки в порівнянні зі станом із 1935-го року. В 1875-му році посівна площа виносила 475 мільйонів акрів, а тепер вона збільшилася до 1.13 більйона акрів. В 1959 році посівна площа під фармерськими культурами становила 1.18 більйона акрів.

КАНАДІЙСЬКА ВИСТАВКА МАЄ КОШТУВАТИ 350 мільйонів дол., передбачений дефіцит в сумі 82-ох мільйонів дол. Її мають відкрити 28-го квітня і вона має тривати 6 місяців та бути вершком відзначування 100-річчя канадійської держави. Вже зголосили участь в цій Виставці понад 70 держав, між ними ЗДА, СССР, Велика Британія, Чехо-Словаччина та Західня Німеччина. Який економічний вплив матиме ця виставка на економіку Канади, ще не знати, але вона злагіднила напруження, яке було між франкомовною провінцією Квебек та іншими англомовними провінціями. На виставці користуються двома мовами: англійською та французькою.

У СВІТІ

ЯКИЙСЬ РОБЕРТ КАЦ, ЩО ЙОГО НАЗИВАЮТЬ „АМЕРИКАНСЬКИМ ПИСЬМЕННИКОМ", написав книжку „Смерть у Римі", яка має появитись друком 30-го ц.м. Автор тієї книжки закидає колишньому Папі Пієві XII, що він свідомо не інтервеніював у німецьких окупаційних властей, коли-то наприкінці безерня 1944 року німці розстріляли 335 італійських цивільних закладників з пімсти за наскок італійських партизанів на відділ німецьких СС-ів, при чому вбито 33-ох німців. Речник Ватикану заявив, що той закид, це „чиста брехня" та заповів, що коли появиться книжка — Ватикан відповість офіційно.

„КРАСНА ЗВЄЗДА", ОФІЦІОЗ СОВЄТСЬКОЇ АРМІЇ, КРИТИКУЄ місячник „Новий Мір" за друкування споминів різних совєтських комбатантів, які насвітлюють різні моменти з останньої світової війни інакше, ані ж роблять це офіційні совєтські військові чинники.

В АТЕНАХ ЗАКІНЧЕНО 10-ТИЖНЕВЕ ПЕРЕСЛУХУВАННЯ свідків у процесі 28-ох військовиків перед військовим трибуналом — за приналежність до тайної військової організації, що плянувала перевести прокомуністичний державний переворот проти короля Константина. Підсудним закинено, що вони для провокаційних цілей, щоб знайти претекст до виступу проти короля, плянували перевести атентат на тодішнього прем'єра Георґа Папандреу, дарма що його син Андреас був якраз душею тієї лівої підпільно - військової організації.

САВДІ АРАБІЯ БУЦІМ-ТО ПОГОДИЛАСЬ, щоб єменські монархісти відновили війну не так проти єменських республіканців, як безпосередньо проти єгипетського війська, яке перебуває в Ємені, як головна підпора тамошнього республіканського режиму. Єменські монархісти залежні від достав зброї й виряду від Савді Арабії. Єгипетська збройна сила в Ємені має перевагу над монархістами своїм летунством, — тепер ЗДА й Британія стараються допомогти савді-арабському королеві Фейзалові, який орієнтується на Захід, доставою літаків і техніків.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ РОЗЗБРОЄННЯ ВІДНОВИТЬ СВОЇ НАРАДИ в Женеві 21-го лютого ц.р. Головним предметом її нарад, на пленарних засіданнях і в кулюварах, буде американсько-совєтський договір проти поширення атомової зброї.

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НҐУЄН КАО КІ З ОБУРЕННЯМ ЗАПЕРЕЧИВ, наче б він був „ставлеником" З'єднаних Держав. Він виступив гостро проти заяви голови сенатської закордонної Комісії сен. Дж. В Фулбрайта, який радив, щоб „відсунути" Нґуєна Као Кі та „поставити когось іншого на його місце", у випадку, коли б той південно-в'єтнамський прем'єр спротивився угодівському плянові, що його запропонував Фулбрайт щодо розв'язання В'єтнамської проблеми. Нґуєн Као Кі, закінчивши відвідини в Австралії — переводить тепер відвідини в Новій Зеляндії.

УРОЧИСТІ СВЯТКУВАННЯ РОКОВИН 22 СІЧНЯ

Цього року, як і в багатьох попередніх, численні українські громади в ЗДА урочисто відзначили роковини 22-го січня. Губернатори стейтів Ню Йорк, Ню Джерзи, Коннектикат та багатьох інших, як і посадники багатьох міст видали з цієї нагоди проклямації, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежности та закликаючи населення цих стейтів і міст приєднатись до своїх співгромадян українського роду у відповідному відзначуванні цього Дня на згадку проголошеної і опісля знищеної комуно-московським аґресором української національної волі і державної незалежности. Описи цих святкувань в поодиноких громадах вже були подані, сьогодні друкуємо дальші.

„Будьте тверді і непохитні у Вашій боротьбі" — губернатор Демпсі

ГАРТФОРД ВЕЛИЧАВО ВІДЗНАЧИВ РОКОВИНИ 22-го СІЧНЯ

Гартфорд, Конн. (І. К.). — В суботу, 21-го січня ц.р., Гартфордська громада відзначила Роковини Незалежности і Соборности України. Свято відбулось у просторій залі нової української парохіяльної школи.

Січневі святкування у Гартфорді попередила авдієнція у губернатора Демпсі, під час якої був присутній екзекутивний заступник голови УККА та головний предсідник УНС п. Йосип Лисогір з дружиною. Тоді то п. Й. Лисогір вручив Губернаторові Шевченківську Грамоту Волі, що йому призначив ІІ IX. Конгрес УККА. Під час одногодинної авдієнції губернатор Демпсі виявив велике обзнайомлення та заінтересування українською проблематикою. „Я добре розумію Вашу боротьбу за свободу" — говорив Губернатор, — „бо добре знаю історію свого ірляндського народу, що довгі століття боровся, але зброї не зложив аж до перемоги. Будьте і ви тверді і непохитні у вашій боротьбі за волю. Нехай вас не зневірює те, що ворог сьогодні сильний, бо немає такої сили, щоб вбила змагання народу до волі. При Божій помочі і вашій наполегливій праці у Києві знова пролунають слова Четвертого Універсалу".

Увесь перебіг передачі Губернаторові Шевченківської Грамоти Волі та вручення ним Проклямації був переданий цього самого дня на телевізії, а у місцевій американській пресі появились статті у зв'язку з 22-им січня та знимками із побуту нашої делеґації у Губернатора.

Також учні Української Школи активно включились у Січневі святкування. Вони мали за завдання слідкувати за американською і українською пресою та збирати статті й знимки, зв'язані з Днем Незалежности. Крім цього, багато учнів принесли відповідні рисунки: стрілецькі відзнаки, типи українських вояків, Софійської площі тощо. Все це уміщували в шкільному коридорі на відповідних таблицях. Кляси удекорували синьо-жовтими прапорцями.

На Святочній Академії виступили з привітами представники литовців, латвійців, поляків та естонців. Програму відкрито внесенням ветеранами українського й американського прапорів та відспіванням американського гимну. Уривки з Четвертого Універсалу та Акту Злуки відчитав поручник 1-ої Дивізії УНА п. Вол. Саляк. Коротку, скондензовану доповідь в українській мові виголосив інж. Олександер Пришляк. Доповідь в англійській мові виголосив п. Іван Чернига, насвітлюючи не так історичні факти минулого, як ставлення Заходу до українських проблем, сучасний стан та наші завдання. Проклямацію від Губернатора відчитав п. Іван Селеман, а від мейора Гартфорду п. Іван Босак. Милою появою на сцені був гарно зіспіваний хор під орудою інж. О. Пришляка, що виконав чотири пісні: „Живи, Україно" Олеся - Гайворонського — міш. хор; „Могили" Л. Полтави - Недільського — жін. хор; „Ой сивая зозуленька" Леонтовича — жін. хор, та „Марш молоді" В. Тритяка — міш. хор. Фортепіянове сольо — 14 Соната Моцарта в А-моль та Етюд Шумана, оп. 10, ч. 12 — виконала молода, талановита п-на Люба Когут. Сценічне оформлення — гол. імпресової комісії п. Михайло Шевчук. Свято закінчено співом національного гимну. В неділю, під час того, як на стейтовому капітолі й будинку Міської Управи повівали синьо-жовті прапори — були відправлені в обох церквах — католицькій і православній — Богослужби в намірені українського народу.



Синьо-жовтий український прапор гордо повіває, побіч зоряного американського, на машті стейтового капітолю в Гартфорді, Коннектикат, в дні 22-го січня.



Акт підписання проклямації Дня Української Незалежности в Дітройті. Сидять (від ліва): українська радна Маруся Бек, посадник Дітройту Джером П. Кевено, о. Патрикій Пащак, ЧОВВ. Стоять від ліва: адв. Іван Корній, інж. Василь Колодчин, голова метр. Відділу УККА, пані Анастазія Вокер, панна Мотря Макар, мґр. Олександер Луцький і д-р Денис Квітковський. (

Величаві врочистості роковин 22-го січня відбулися в Ню Бритен

Ню Бритен, Конн. — Одною з найбільших імпрез - урочистостей у цій громаді було святкування цьогорічних роковин 22-го січня. Понад 1,200 осіб було приявних на концерті - фестивалі, що був влаштований з цієї нагоди в неділю, 22-го січня ц.р. о год. 4-ій пополудні в залі Герберт Д. Велте Голл. Імпрезу започатковано оригінальним і зворушливим прологом „Голос України", що його приготовив Іван Селеман при співпраці Т. Гоптяка та який, при відповідному освітленні, виголосила студентка Анна Полига. Опісля Об'єднаний Український Хор під дириґентурою Т. Гоптяка відспівав американ. національний гимн та пісню М. Гайворонського „Живи, Україно". Слово виголосили посадник міста Пол Й. Манафорт та Брайян Шафні, репрезентуючи конґресмена Мескіла. Відчитано привітальні листи від губернатора Демсі і сенатора Рібікоффа. Святочну промову виголосив екзекутивний віце - президент УККА Йосип Лисогір. У мистецькій частині програми виступали: Український Національний Хор з Ню Гейвену під дириґентурою М. Палидовича, квартет бандуристів з Ню Кжерзі (В. Юркевич, І. Івашко, М. Білинський та Р. Левицький), місцевий американський хор під дириґентурою Вінсента А. Жита, який виконав Джекобса „Це моя країна" та дві українські пісні — в англійському перекладі слів — і одну („Гандзя") українською мовою. Українські пісні для цього хору аранжував Т. Гоптяк. Український танцювальний ансамбль „Веселка" під керівництвом Василя Гіни виконав ряд народних танків і вкінці Об'єднані Хори під дириґентурою Т. Гоптяка виконали три народні пісні. Концерт - фестиваль закінчено співом українського національного гимну.

УКРАЇНЦІ У ТРОЙ ВІДЗНАЧИЛИ ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

Трой, Н. Й. (І. Д.). — Заходом Відділу УККА у Трой відбулися тут 22-го січня ц. р. у церковній галі української католицької церкви святочні сходини з нагоди Січневих Роковин. Голова Відділу В. Коцур відкрив сходини, підкреслюючи наші великі завдання й обов'язки з нагоди Свята Української Державности. Відповідну доповідь виголосив ред. І. Дурбак. Секретар Відділу, Є. Наболотний прочитав резолюції, що їх прийнято оплесками. Відспіванням українського національного гимну закінчено ці святочні сходини.

У Дітройті відбулась Академія у честь Актів 22-го Січня при масовій участі громадян

Дітройт, Миш. — В неділю 22 січня ц. р. відбулась в Українському Народному Домі при Мартін - вулиці у Дітройті Академія, уладжена спільно обома Відділами УКК, в Дітройті і Гемтремку, у честь проголошення української державности і соборности 22 січня 1918 і 1919 рр. Розпочалась Академія внесенням прапорів на залю молодечими організаціями Дітройту, при чому на залі обабіч естради ввесь час Академії стояли прапороносці, юнаки й дівчата, а так само естрада була удекорована прапорами й великим тризубом з датами 22 січня 1918-22січня 1967. Американський Гимн відіграла на фортепіяні пані Марта Тарнавська, яка була теж акомпаніяторкою сольоспіву. Інж. В. Тустанівський, голова Відділу УКК в Гемтремкку, відкрив Академію, після чого пані А. Вокер віддчитала англійський текст проклямації посадників міст Дітройту і Гемтремкку. Учні Музичної Школи А. Цап, А. Слюсарчук і О. Скипакевич відіграли Баха Концерт Д-моль на дві скрипки і фортепіян. Пластунки куреня „Нові Обрії" відчитали текст 4-го Універсалу, а список і текст деяких привітів відчитала пані І. Захарків. Святочну промову виголосив ред. Іван Кедрин з Ню Йорку. Пані Валентина Биковець, сопран, відспівала дві пісні. Текст резолюцій, прийнятих аклямацією, відчитав Микола Кавка, а закрив Академію голова Метрополітального Відділу Дітройту інж. Василь Колодчин. Останньою точкою програми була сценка - монтаж з віршованим текстом Л. Полтави „Свято української держави", з участю рецитаторів А. Легети, Я. Березовського, Б. Потапенка і Н. Щербія, з фортепіяновим достроєм В. Потапенка та хором Юного СУМА, який закінчив гимном „Ще не вмерла Україна", що його підхопила вщерть виповнена заля. Приявних було кругло 900 осіб.

В середу, 18 січня, 1967 р. посадник Дітройт, Джером П. Кевено підписав в присутності української делеґації проклямацію, проголошуючи неділю,, 22 січня 1967 Днем Української Незалежности в Дітройті. Делеґацію українців Дітройту очолювали голова Метрополітального Відділу УККА, інж. В. Колодчин та довголітня українська радна міста, Маруся Бек. Входили в склад делеґації також: о. Патрикій Пащак, ЧСВВ із парохії церкви Непорочного Зачаття, Анастазія Вокер, голова Окружної Ради Союзу Українок і заст. голови Метроп.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПРОПОНУЄ ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИТИ ПЕНСІЇ СОЦІЯЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашинґтон. — Президент Джансон 23-го січня звернувся до Конґресу з окремим Зверненням в справі старших американців, в якому просить Конґрес значно збільшити пенсії та допомоги з соціяльного забезпечення, збільшуючи при цьому і вплати до соціяльного забезпечення. Він одночасно пропонує й інші поліпшення в користь старших та нездібних до праці осіб, даючи їм податкові полегші, більші стейтові допомоги та охороняючи їх проти дискримінації при шуканні праці. Коли Конґрес схвалить запропоновану Президентом програму, то мільйони старших американців будуть краще почуватися в порівнянні з тими, які працюють та заробляють добре в цій добі довгого добробуту в цій країні. Секретар Здоров'я, Виховання і Добродійности Джан В. Ґардер заявив, що предложена Президентом програма в користь старших осіб є найбільшою в історії цієї країни. Головні пункти Президентової програми такі: 1. Збільшити пенсії соціяльногозабезпечення на 15 відсотків, а тим особам, які дістають найменші пенсії в сумі $45 місячно — на 59 відсотків, це значить, що ці пенсії мали б становити $70. 2. Оподаткування на соціяльне забезпечення ступнево збільшити від заробітної суми $6.600 до $10.800 в 1974 році. 3. Особи, які закінчать 72 роки життя, мали б мати ще інші поліпшення. Це саме відноситься до вдів та до федеральних робітників. 4. Податкові полегші для старших осіб. 5. Збільшити стейтову допомогу для старших осіб до мінімальної висоти, яка дозволяла б їм гідно жити. 6. Включити до медичної опіки 1,500,000 осіб у віці нижче 65 років, які нездібні до праці. 7. Законом забороняти дискримінацію старших осіб у віці від 45 до 65 року, які втрачають працю в наслідок свого віку. 8. Секретар Здоров'я мав би вивчати справу, щоб соціяльне забезпечення могло платити за ліки тих старших осіб, які не користають із шпитальної опіки. 9. Уряд Економічної Можливости мав би перевести вишкіл старших осіб, щоб вони могли дістати працю. В конґресових колах, головним чином між республіканцями, є опозиція до збільшення вплат до соціяльного забезпечення від працедавців і від затруднених. Республіканці проєктують збільшити пенсії соціяльного забезпечення тільки на 8 до 10 відсотків. Також інші пропозиції Президента натрапляють на трудноці в Конґресі. Згідно з пропозицією Президента найнижча пенсія соціяльного забезпечення мала б виносити $70 місячно (тепер $ 45). Особи, які тепер дістають пенсії у висоті $ 63 — мали б діставативати по $ 72; ті, що тепер мають $ 78 — $ 90; $89 — $103; $101 — $117; $112 — $129 і т. д. Це тільки проєкти Проєкти Президента, що схвалить Конґрес, цього ще ніхто не знає.

Совєти відкинули пропозиції Америки щодо тіснішої співпраці

Москва. — Новий американський амбасадор в СССР Лювеллин Томпсон пред'явив в понеділок 23 ц. м. свою вірчу грамоту „президентові" СССР Миколі Підгорному, після чого мав одногодинну розмову з ним. Томпсон привіз Підгорному листа від президента Джансона. У тому листі — і в розмові Томпсона з Підгорним — заторкнено, за твердженням преси, такі справи: обопільні заходи щодо зменшення видатків на збросння, зокрема — відмову від розбудови протиракетних ракет, — спільну допомогу економічно недорозвиненим країнам, зокрема в харчовій ділянці, — спільні заходи щодо підвищення своєї харчової продукції та щодо сприяння контролі народин в перенаселених країнах світу які постійно наражені на голод. Підгорний на все це мав заявити, що будь - яке покращання совєтсько - американських взаємин та співпраці СССР і ЗДА залежить від закінчення В'єтнамської війни, при чому, очевидно, підтримав комуністичне становище, що ЗДА є „аґресором" і повинні відкликати з В'єтнаму свої збройні сили.

Британія офіційно старається за вступ до Европейської Економічної Спільноти

Париж. — Британський прем'єр Гаролд Вільсон виголосив в понеділок 23 січня ц. р. промову на Асамблеї Европейської Ради, яка є суроґатом европейського парляменту, складаючись з представників парляментів сімох західньо - европейських держав, — членів Европейської Економічної Спільноти, чи пак Спільного Господарського Ринку, і Британії. Вільсон ствердив, що Британія старається за приступлення до Европейської Економічної Спільноти та заявив, що коли ті британські заходи не вдадуться, то вина буде не по британському боці. Вільсон запевняв про бажання Британії скріпити силу Европи та пішов назустріч концепції де Ґолля, що „живемо в ері національних держав". Безпосередньо після промови Вільсона встав його попередник на становищі прем'єра Британії, консервативний лідер Алек Даґлас Юм і заявив, що в справі приступлення Британії до Европейської Економічної Спільноти ввесь британський нарід об'єднаний.

Італійці поділені в поглядах на приїзд Підгорного

Рим. — В понеділок 23 січня ц. р., напередодні приїзду совєтського „президента", формально голови Верховного Совєта СССР, Миколи Підгорного, вибухла бомба у 8-поверховому будинку головної кватири італійської комуністичної партії в Римі. Внаслідку вибуху було пошкоджених багато автомобілів, запаркованих на вулиці, та вилетіли вікна в сусідніх будинках. Поліція буцім-то знайшла на місці атентату летючки італійської молодечої монархістичної організації, в яких виправдувалось той терористичний акт, як демонстрацію проти приїзду до Риму совєтського „президента" Миколи Підгорного. Італійська преса зближена до партій, що становлять теперішній урядовий центро - лівий бльок, від Християнсько-суспільної по Соціялістичну партію включно, ставляться до приїзду Підгорного куртуазійно - обережно, а тільки комуністична преса захоплена.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

На шляху до великого діла

Світовий Конґрес Вільних Українців, що був тільки мрією українських еміґрантів понад три десятиліття тому, що був одною з головних цілей і „вірою та надією" могутньої української громади у вільному світі після другої світової війни, став сьогодні вже близькою, досяжною можливістю. Із проголошенням Пан-Американською Українською Конференцією датованого 22-го січня цього року Маніфесту про скликання Світового Конґресу Вільних Українців та визначенням дати цього Конґресу ка 16-19 листопада цього ж року і його місця в осідку Об'єднаних Націй, Ню Йорку — підготова до цього Конґресу вступає в свою останню і рішальну фазу.

Підготовний Комітет ПАУК для СКВУ провів уже чималу працю: з'ясовано ідейну плятформу Конґресу, встановлено його характер, при чому дано перевагу діловості над маніфестаційністю, приготовано проєкт основних резолюцій та закликів до українського народу на рідній землі і до українців у вільному світі, накреслено напрямні звернень до Об'єднаних Націй та урядів вільних країн, розглядається проєкти створення статуту Світового Союзу Вільних Українців та його Секретаріяту, намічено загальну програму Конґресу та встановлено принцип його учасників, як також теми доповідей і крайове походження доповідачів.

Проте, основна практична праця ще перед нами. Всі проєкти документів треба узгіднити із усіми передбаченими учасниками Конґресу, бо всі рішення цього Конґресу будуть виноситися власне через узгіднювання, а не голосування. Треба сконкретизувати принцип участи в Конґресі і на підставі встановленого принципу приготовити список учасників. Треба тепер уже поступово включати найширшу українську громаду всіх вільних країн на всіх континентах до активної участи в підготові Конґресу своїми радами - порадами та фінансами. Треба докласти максимальних зусиль, щоб зацікавити справами Конґресу та залучити до гостинної участи в ньому представників багатьох приязних українській визвольній справі країн, зокрема тих, де є українські громади. Треба найбільш дбайливо оформити всі матеріяли на Конґрес та перекласти їх на світові мови: англійську, еспанську, французьку, німецьку, евентуально, китайську. Треба подбати про найбільш репрезентативні імпрези, що мають відбутися у зв'язку з Конґресом. І найголовніше — треба докласти всіх старань і зусиль, щоб кінцевий результат Конґресу виправдав величезні надії, що їх покладає на нього українська громада у вільному світі і український нарід на окупованій ворогом своїй рідній землі.

Ці завдання може виконати тільки направду зріла і направду відповідальна та свідома своєї мети вся українська громада у вільному світі. Перед цим Конґресом, як перед найбільшим своїм святом, вона мусить у першу чергу впорядкувати свої внутрішні відносини, зміцнити свою зорганізованість, максимально змобілізувати свої духові, людські і матеріяльні ресурси, вона мусить у кожному відношенні показати прикладом, як міг би виглядати, працювати та співпрацювати український нарід, якби був вільний і незалежний. Воля і незалежність українського народу і є головною кінцевою метою Світового Конґресу Вільних Українців.

Ми справді на шляху до великого діла, і ми всі однаково, без виїмку, відповідальні за те, чи цей шлях буде пройдений успішно і своєчасно. Кажуть, що початок є більше, ніж половина, але кінець діло хвалить. Віримо, що організація, перебіг та кінцевий результат недалекого вже Світового Конґресу Вільних Українців направду похвалить це велике діло.

Обурлива демонстрація

Проведена групою американських „пацифістів" у неділю 22 січня цього року в Катедрі св. Патрика в Ню Йорку, під час Служби Божої, демонстрація проти голови нюйоркської католицької дієцезії кард. Спеллмена викликала не тільки широку хвилю зрозумілого і справедливого обурення серед вірних католицької й інших християнських Церков у ЗДА. Вона стала тривожним алярмом про загрозу, що її несе для внутрішнього ладу й миру З'єднаних Держав Америки розкладницька й анархічна діяльність організованих і під'юджуваних комуністичними підривниками „миролюбців". Факт, що демонстранти, здебільшого, коли судити із прізвищ і з їхньої поведінки, не-католики, поважилися зривати відправу Божественної Літургії і знеславлювати католицького владику, як вбивника, не має своїх прецедентів у західньому цівілізованому світі. З такими демонстраціями і з такими „вироками" виступали й виступають тільки „воюючі безбожники" в СССР та інших комуністичних країнах. У ЗДА цього роду „демонстрації" є брутальним порушенням конституційних прав віруючих людей і як такі вимагають не тільки покарання, але й рішучої боротьби з цього роду явищами і їхніми джерелами.

М. Мельник

ДЕЯКІ НАШІ КОМПЛЕКСИ

Приїхавши до Америки, ми увійшли в умовини цілком відмінні від тих, в яких перед тим перебували. За той час ми переплили через багато змін у нашому наставленні до оточення. На цю тему все ще ведеться жвава дискусія, і у цій справі кожний власник писальної машинки з українським шрифтом уже щось сказав. Дозвольте й мені додати свої „два центи". Вони, як це звичайно буває, вислід власної еволюції та обсервації.

Отже, приїхавши до Америки, ми застали кінець старої американської суспільної системи. На верху суспільної драбини стояли в переважаючій більшості англо - саксонські протестанти, дуже часто із сильним почуттям расової вищости. Вибір католика на президента був все ще не до подумання. Слов'яни і мехіканці були не американцями, а американськими робітниками. Мурини були лише муринами.

Деякі з нас закліматизувались досить скоро, а то й заскоро. Під цим оглядом може найбільш цікавий випадок трапився мені в Бостоні. У Бостон Камонс парку мала дівчинка, не слухаючись матері, бігала по доріжці. Мати з сильним українським акцентом кликала, не то погрожуючи, не то забороняючи, одним - однісіньким словом: „Джін! Джін! Джін!" Здавалось, що це було єдине англійське стово, яке вона знала, і все таки, певно, думала, що ліпше це слово, ніж вразити делікатні вуха численних прохожих чужинецькою мовою.

По другій стороні нашого калейдоскопу деякі з нас старались і стараються затримати і у себе і в своїх дітей чисто український характер переважно за допомогою безкомпромісової погорди до американського оточення. Дехто з них вважає себе жертвами, кинутими припадком на поталу американських ринків праці. Вони переконують і себе і своє українське оточення, якими то великими й поважними людьми вони були або були б удома, якби не війна.

Деякі особи з-поміж нас вважають, що український народ складається із самих лише шекспірів, айнштайнів, бетговенів та рембрандтів, і начеб то ми зволили ласкаво спуститися з культурного П'єдмонту Европи до передісторичної Америки.

З такого наставлення випливає неперебірлива і разом з тим примітивна критика свого оточення, яку можна пояснити тільки відірваністю від світу нереальним способом думання членів національного ґетта, бажанням якось надолужити особисті неуспіхи або на комусь за це помститись.

І так деякі з нас заявляють своїм дітям, що Америка повна злочинців, що вся американська культура складається з ковбойських фільмів, що американці нездібні до чого іншого, як до „роблення" грошей; що було б найбільшим соромом для всієї родини, коли б хтось із неї оженився чи вийшов заміж за народженого в Америці члена іншої етнічної групи.

Одні й другі екстреми це, здається мені, до великої міри також і вислід почуття меншовартости. Там — утеча від усього українського, щоб чимскоріше пристосуватись, або щоб, перейнявшись сяк - так англосаксонським духом, принаймні у своїй уяві почувати себе вищим єством. Тут — піднесення українства на найвищий п'єдестал за допомогою пониження всього, що американське.

Очевидно, що Америка без нас не пропала б. І мені також здається, що коли б нам дали можливість мати таку саму працю в іншій країні, ми не дуже туди поспішали б.

Не думаю, що це є національний злочин, коли хтось стає відданим і льояльним американським громадянином після того, як вирішив, що він і його діти в Америці назавжди залишаться.

Я не вважаю за національний злочин говорити з жінкою і дітьми по - англійськи, коли перебуваю в англомовному товаристві або щось купую в крамниці. Я не вважаю за національний злочин говорити по - англійськи на українських громадських зборах, коли деякі присутні по - українськи не розуміють. Це ж не є проблема національного спротиву окупаційній політиці. Це просто проблема доброго виховання.

Чи деякі з нас не можуть, нарешті, усвідомити, що ми не є в Америці під російською окупацією, що ми приїхали сюди добровільно, навіть „дуже добровільно", і що цю країну можна полюбити і щиро трактувати як свою другу батьківщину? В гітлерівській добі приїхала з Европи до Америки велика кількість політичних еміґрантів. Деякі із них дістали тут працю за своїм фахом. Я знаю цілий ряд осіб, які залишились тут, не зважаючи на те, що після війни на своїй батьківщині можуть дістати принаймні такі самі посади.

Критикуючи одну чи другу річ в Америці, ми повинні бути куди скромнішими, бо в дійсності нічого надзвичайного собою не являємо. І так, говорячи про якийсь американський університет, порівнюймо його з Гарвардом, а не з Оксфордом, Шикаґську оперу порівнюймо з Метрополітальною в Ню Йорку, а не з Ля Скалею в Італії; коли нарікаємо на забрудненість якогось міста в Америці, то згадаймо якесь чисте місто в тій же Америці, а не в Европі. Це не значить, що не можна вказати на вищість Европи в якійсь ділянці, але не говорімо про це менторським тоном представника европейського культурного П'єдмонту.

По другому боці такі самі речі. Уявіть собі, що зустрічаєте ви старого приятеля ще з львівських чи київських, а пізніше таборових часів, і він вам представляє свого сина Ґреґама і доньку Ґрендоліну. Чи не краще вже Івась і Ганнуся — імена, які легко вимовляти і українською і англійською мовою? Чи українські імена гірші за англо-саксонські? Чи для того, щоб бути добрим американцем, треба цілковито уподобитися до англо-саксонської більшости?

Не думаю. Для мене Борис чи Ігор так само добре звучить, як Ґреґам чи Ґардінер. Признаю, що англо-саксонська група зробила вирішальний і незвичайно позитивний вклад у розбудову Америки, і її за це шаную, але не почуваю себе расово, національно чи релігійно менше вартісною людиною. Америка є вислідом праці і культурного вкладу різних національних груп, і ми вже недалеко від того часу, коли, дякувати Богу, навіть мурини будуть амери-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Богдан Галайчук

ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

(2)

Песимізм щодо реґіональної інтеґрації трохи дивний, беручи до уваги твердження того самого автора: „В Латинській Америці проявилося недавно нове бажання об'єднання, зокрема чітке в господарській площині, але слідне і в культурній. Наприклад, у жовтні відбувся в Буенос Айресі конґрес латиноамериканських істориків, зорганізований Арґентинською Академією Історії". Насправді не культурна, а лише економічна інтеґрація є новиною. Рік - річно відбуваються латиноамериканські наукові конґреси з усіх можливих ділянок науки. А близька співпраця еспаноамериканських істориків має прадавні традиції.

Органічній дезінтеґрації протиставлять інтелектуалісти континенту свідоме бажання єдности, заснованої на спільності мови, культури, релігії і, передусім, минулого. Емансипація Південної Америки була практично здійснена венесуельським і арґентинським військом, першим під проводом Болівара, другим — Сан Мартіна. Ніхто цього не заперечує в ім'я національної гордости. Сан Мартін був першим головою перувіянської держави, і тому перувіянці вважають його своїм національним героєм, нарівні з арґентинцями. А назва „Болівія" прийнята для вшанування Симона Болівара.

Зрештою Тойнбі не боїться за реґіональну інтеґрацію; предмет його справжньої турботи зовсім інший. „Та уявім собі, — закінчує він свою статтю, — що бажання інтеґрації переможе в Латинській Америці націоналізм. Та чи це відкриє шлях до бажання світової єдности, чи лише заступить дрібні націоналізми реґіональним націоналізмом, так само смішним? Питання ще відкрите, але вислід німецького об'єднання у XIX ст. не ворожить нічого доброго".

Арнольд Тойнбі не робить ніяких семантичних уточнень, але, як виходило б з контексту (йдеться про XIX ст.), утотожнює націоналізм не з нацизмом, а з почуттям національної чи взагалі групової окремішности. Нарікає, що від XIX ст. прусаки, баварці чи вюртембержці почувають себе німцями, не космополітами. Залишаємо набоці питання, наскільки уґрунтована паралеля між національним об'єднанням німецьким та реґіональними інтеґраціями, сьогодні наявними. Ще кільканадцять років тому австрієць Влюдори ствердив народження „західньоевропейського націоналізму", а в Латинській Америці таке явище було б ще більше органічне. Не розуміємо, чому Тойнбі вважає смішним такий реґіональний націоналізм, а не, наприклад, ідею світової держави, яку в його рідній мові звуть „вішфул, тінкінг".

Чому Тойнбі проти т. зв. реґіонального націоналізму? „Насувається питання, — відповідає він, — чи консолідація на реґіональному рівні посилить чи утруднить світове об'єднання — яке, в атомовій ері, творить альтернативу до самовинищення людства". Ту альтернативу розвинув англійський історик широко у циклі доповідей, що їх виголосив у січні 1962 р. в університеті МекҐіла, в Монтреалі і що вийшли того самого року окремим виданням під заголовком „Сучасний експеримент із західньою цивілізацією". Приймає її чомусь аподиктично, як аксіому, дармащо фахова література приймає її щонайбільше як мало правдоподібну гіпотезу; згідно з панівним переконанням, „рівновага страху" творить задовільну забезпеку проти атомової війни. „Якщо зуміємо уникнути масового самогубства, — читаємо у згаданій книжці, — можливо, що будемо здатні до світової держави з парляментарною демократичною конституцією. Але якщо зуміємо уникнути того самогубства, мусимо мати світову державу можливо скоро, а це значить, що спочатку його конституційна форма не буде демократична".

Під час одного з пресових інтерв'ю арґентінський журналіст вказав на деяку схожість між поглядами Арнольда Тойнбі і... Бертрама Рассела. Цей останній наскрізь осмішений „процесом" проти Джансона, і тому не диво, що англійський історик заперечив будь - яке однодумство зі своїм земляком, що колись був видатним філософом, але тепер справляє враження здитинілого старичка.

Все таки можна помітити деяку аналогію між поставою обох англійських інтелектуалів. Опановані атомовою психозою, вони готові присвятити всі вартості для рятування від проблематичної загрози. Рассел домагається однобічного роззброєння, вважаючи, що російсько - большевицьке ярмо було б меншим нещастям, ніж атомова війна. Тойнбі висловлюється в обережнішій формі: домагається, щоб його батьківщина зрезиґнувала з незалежности в користь світового уряду, нехай навіть — „спочатку" — тоталітарного.

(Кінець)

Конструктор першого совєтського „Супутника" — українець?

„Золотими літерами занесено в історію людства жовтень 1957 р. Тоді з допомогою ракетно - космічної системи, створеної під керівництвом Сергія Павловича Корольова, був виведений на орбіту перший штучний супутник Землі", — читаємо ревеляційні відомості в московській „Правді" з 14 січня 1967 року.

Ревеляційні вони ще й тим, що — як довідуємось лише тепер — автор першого супутника, керівник усіх обчислень та проєктувальник ракет далекого радіюсу дії — Сергій Корольов „народився 1906 р. в місті Житомирі, в родині вчителя. Рано малий Сергій залишився сам з матір'ю. Учився спочатку в середній школі, в 1924 р. вступив у Київський політехнічний інститут. Щоб мати змогу вчитися, заробляв собі на життя — був робітником - будівельником, накривав черепицею дахи"...

Після другого курсу Сергій Корольов опинився в Москві у Вищому Технічному училищі, на курсі аеромеханіки...

Такі короткі біографічні дані про пов'язання Корольова з Україною. Далі він став математиком, літуном-випробувачем, а в 1930-их роках більшість часу присвятив вивченню проблем полетів у космос, захопившись ученням К. Ціолковського (до речі, за походженням — поляка). У 1934 р. вийшла його перша праця „Ракетний політ у стратосфері". Опісля він займався „конструюванням крилатих керованих ракет". У 1940 р. на одному з летовищ у Росії запущено сконструйований Сергієм Корольовим перший в СССР літак - ракетоплян, від якого „швидко відстав літак - спостерігач".

„Правда" скупо розповідає, що особливих досягнень добився С. Корольов „у роки створення ракет далекого радіюсу дії, керованих на віддалі". Далі: „Перші такі ракети — складні, з кількох ракет відразу, — були створені в СССР і випробувані під керівництвом С. Корольова"...

Стільки про перший совєтський „Супутник" Сергія Корольова, що його з майстерністю виконав житомирець, і з не меншою майстерністю використала Москва, щоб залякувати світ...

(Єн)

РОЗБУДОВУЮТЬ ЛЬВІВ

„На вулиці Терешкової здійнявся перший у місті 10-поверховий будинок. Він має 45 впорядкованих квартир. Перший поверх приділено під кафе. Сьогодні будинок прийнято в експлуатацію". — повідомила „Радянська Україна" з 15 січня. Цього року у Львові будуть збудовані ще кілька таких домів, між ними один на 12 поверхів. Чи розбігається стиль нових будов із архітектурним п о р т р е том Львова? — так: „Для нинішнього часу характерні нові, більш строгі, ляконічні форми".

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У СПРАВІ КРОНШТАДТСЬКОЇ ГРУПИ

У „Свободі" ч. 213 з 15 листопада 1966 р. надруковано лист п. Н. Короля під заголовком „Державний Центр і Кронштадтська Група", в якому неправильно наведено зміст одного уступу з „Повідомлення", що його повний текст появився в Бюлетені Українського Інформаційного Бюра ч. 10 за жовтень 1966 р. в українській мові і в „Новом Русском Слові" з 24 грудня 1966 р. в мові російській. Автор листа покликається на заподання в „Свободі" з 5 листопада 1966 р. в справі згаданого „Повідомлення".

Уступ, про який мова, в „Повідомленні" (ст. 4) звучить так: „Кронштадтська Група російської еміґраційної громадськости **уважає найбільш доцільним**, головно з міркувань економічного і культурного характеру, щоб в майбутньому на території теперішнього Совєтського Союзу постала „Співдружність" окремих республік, підкреслюючи при тому, що така „Співдружність" повинна бути створена на основі правдивої рівности і добровільности". І далі: „уважаючи, що ці держави, без приступлення до „Співдружности", плянованої Кронштадтською Групою, матимуть добросусідські і приятельські відносини з демократичними державами російського і інших народів" (підкреслення наші). В російськім тексті „Повідомлення" вираз **„уважає найбільш доцільним"** передано словами **„находит наиболее целесообразным"**.

Тим часом у листі п. Н. Короля, як також в заподанні „Свободи", замість повищого уступу подано: Після здобуття окремими народами СССР власної національної держави вони повинні, — твердить Кронштадтська Група, — співпрацювати на базі „співдружности", опертої на рівності і добровільності (підкреслення наше). Застановляючись над вище наведеним текстом, автор листа робить певні висновки, які розходяться з ідеями, вложеними в акт догоди, про який мовиться в „Повідомленні".

З цього виходить, що заподання „Свободи" з 5 листопада змилило п. Н. Короля і спричинилось до неправильних висновків його щодо „Повідомлення". Тож просимо Хвальну Редакцію видрукувати на сторінках вашого часопису це наше вияснення і довести його до відома п. Н. Короля. В такий спосіб буде виправлена помилка, якої допустились редакція в заподанні і п. Н. Король у своїм листі. Коли це станеться, хибні висновки автора листа відпадуть самі собою, і тому ми не уважаємо за потрібне спростовувати їх на цім місці.

Д. Андрієвський
(Укр. Інф. Бюро)
Мюнхен, 30 грудня 1966

ЗРАЗОК БЮРОКРАТІЇ

На околиці Харкова „з незапам'ятних часів був велетенський став. Влітку сюди приїздили відпочивати люди", — повідомляють московські „Ізвєстія" з 15 січня, — купались, опалювались, плавали на човнах тощо. „Згодом той став обернувся у розплідник комарів, замулився. „Ще в 1963 р. прийнято рішення привести його до ладу, але тепер... — „над розчищенням ставу працює лише одна людина", а писанина між установами триває. Замітка так і зветься: „Паперами хоч став загачуй"..

Володимир Жила

СТУДІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(1)

(Літній семестер і курси

Влітку цього року відбувся вдруге літній семестр і курси українознавства в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Ідею літнього навчання видвигав від років проф. д-р Яр. Рудницький з досвіду успішности літніх шкіл, що такі популярні на американському континенті, де вони стали не лише доповнюючими до річного навчання, але в деяких випадках просто формуючими, зокрема для тих студентів, які не мають можливости студіювати під час академічного року.

Перше літнє навчання в Українському Вільному Університеті зорганізував у 1965 році ректор проф д-р Юрій Бойко - Блохин. Це навчання було успішне. Більше тридцяти учасників закінчило курси українознавства, а на літньому семестрі чотири молоді вчені отримали докторати УВУ. В цьому році відбулося вдруге літнє навчання в УВУ, зорганізоване заходами і зусиллями ректора проф. д-ра Василя Орелецького. Навчання проходило на Філософічному факультеті та на факультеті Права й Суспільно - Економічних Наук. На Філософічному факультеті було 29 студентів, на Правничому 18, а на курсах українознавства 28. Студенти й курсанти походили з Америки, Канади, Англії, Австрії і самої Німеччини. Не було нікого з Франції. Між учасниками літніх курсів українознавства були дві Сестри Служебниці й два богослови Української Папської Семінарії в Римі.

Урочисте відкриття літнього семестра відбулося першого липня. Ректор УВУ проф. д-р В. Орелецький вказав на значення УВУ в світі, як поважної дослідно - наукової установи, яка репрезентує українську науку. Головним ядром програми навчання УВУ, говорив ректор Орелецький, є українознавство в різних його видах, бо ціллю університету є вишколити добрих україністів, славістів і совєтознавців. З уваги на такі завдання, ствердив ректор Орелецький, університет є нестерпною колючкою для совєтського уряду, який намагається підривати його авторитет і значення в світі.

Проф. д-р Яр. Рудницький виголосив доповідь на т е м у „Українознавство й славістика в Америці й роля УВУ". Він підкреслив постійний ріст українознавства й славістики на американському континенті, де вони під цю хвилину стоять нарівні з іншими науковими дисциплінами. Студент в Америці знаходить в слов'я н о з н а в с т і задоволення, бо це не лише вивчання мови, а серйозні й поважні студії слов'янських культур. Студії в Українському Вільному Університеті, які в основі своїй є доповнюючими до студій в інших, так европейських, як і позаевропейських університетах, повинні такими залишитися. Ці студії повинні бути доповнюючими також для студентів коледжів З уваги на факт, що в західніх університетах студії славістики не завжди позбавлені впливів певних напрямків, однобічности, ігнорування багатьох явищ сучасности та історичного буття цілого ряду народів східньо-европейського простору, обов'язком Українського Вільного Університету є дати студентам всю широту погляду на справи Сходу Европи.

На закінчення урочистого відкриття відбулася докторська промоція Іраїди Грус - Тарнавецької з Канади на основі дисертації „Назовництво в поетичному творі" й успішних риґорозів дня 30-го червня.

Навчання на літньому семестрі почалося 11-го липня, а на курсах українознавства 18-го липня. На літньому семестрі філософічного факультету прослухано 102 години викладів. Викладали 14 викладачів. Виклади були цікаві й насичені багатством матеріялу. Кожний викладач старався зробити свої лекції змістовними, щоб обговорити максімум матеріялу. Викладали професори з багатим університетським дослідом ще з України і молоді викладачі, які в цьому році вперше дебютували перед студентством. Замітними були виклади проректора проф. д-ра Юрія Бойка-Блохина з ділянки української літератури. Маючи глибоке знання предмету, добру дикцію і вдалий підхід для передачі матеріялу, д-р Бойко багато причинився до пізнання української літератури, зокрема періоду романтизму.

З зацікавленням слухали студенти й курсанти лекції декана філософічного факультету проф. д-ра Н. Полонської - Василенко на тему „Проблеми української державности XVII-XX ст." До цих проблем проф. Полонська підійшла критично й старалася насвітлити їх вибраним матеріялом, враховуючи міркування різних істориків. Взявши до уваги її поважний вік, в саме 83-ий рік життя, студенти подивляли силу спроможности її пам'яті, критичний підхід і наставлення до кожної проблеми. В другій половині літнього навчання проф. Полонська говорила на тему „Запоріжжя і Донські козаки". Але цієї цінної теми вона не зуміла закінчити через хворобу. Під час її викладів наспіло до Мюнхену восьме число „Комуніста України", в якому маловідомий В. Сабей в статті „Буржуазно-націоналістичні фальсифікатори", старався очорнити творчу працю для України проф. Полонської, яка своїми друкованими творами стала сіллю для совєтської „історичної" науки.

Великого значення були виклади проф. д-р Е. Кошмідера на тему „Вибрані питання з ділянки порівняльної граматики слов'янських мов". Д-р Кошмідер є професором Людвіґ-Максиміліянс Університету й колишнім професором віленського університету. Його виклади були виключно для студентів і мали семінарний характер.

Добре враження на студентів і курсантів справив своїми викладами про українське мистецтво доц. д-р М. Гоцій. Його лекція про Софійський Собор і його фрески була одною з найкращих і найбільш документальних. В своєму посіданні д-р Гоцій має цінні діяпозитиви про розвиток української культури з найдавніших часів. Проф. д-р П. Феденко говорив на тему „Суспільні й політичні рухи в Україні XVIII-XX ст. ст.". В своїх викладах він виявив глибоке знання матеріялу.

(Продовження буде)

ВІСТІ З ТОРОНТА

Концерт українських колядок. 15 січня в залі церкви св. Миколая відбувся дуже вдалий концерт українських колядок у виконанні мішаного хору згаданої церкви під дириґентурою проф. І. Ковалева, дівочого хору курсів українознавства під дириґентурою п-ні К. Зорич, в супроводі струнної оркестри Музичного Інституту ім. Лисенка, також під дириґентурою проф. І. Ковалева.

Концерт пройшов з мистецьким успіхом, а виконання колядок і щедрівок у супроводі доброї оркестри, під досвідченою рукою проф. Ковалева, давало змогу насолоджуватись їх красою численним учасникам концерту, які нагороджували оплесками всіх виконавців. З вдоволенням треба вітати виступи наших курсанток, що не тільки співанням Служби Божої в церкві, але також на загально-громадських виступах, щораз більше здобувають собі признання.

У наших Владик. Вже увійшло в традицію, що в день Нового Року представники церковних і світських організацій м. Торонта відвідують наших Преосвященних Владик, та складають їм наворічні побажання. Під час цьогорічних відвідин в обох наших Владик Архиєпископа Михаїла з Православної Церкви та Єпископа Ізидора з Католицької Церкви, зібралося коло сотки представників громадянства, це вперше були заступлені спільно православні і католики. Кир Михайла від імени католиків вітав д-р М. Кушпета, голова Централі Українців Католиків, Кир Ізидора, в імені православних вітав представник Катедральної парохії п. І. Довгаль. Варто згадати, що численну участь у відвідинах бере наша молодь із всіх молодечих організацій.

Виставка Різдв'яної Преси. Старанням відділлу БУК при церкві Св. Миколая 14 січня о год. 6-ій веч. в залі рідної школи парохії відкрито виставку різдв'яних видань нашої преси, та святочних карток з 20-ох попередніх років. Зібрано майже всі видання газет і журналів із всіх країн вільного світу. Найбільше праці у влаштуванні виставки вложив ред. М. Поронюк, культурно - освітній реф. відділу, з допомогою інж. О. Клюфаса, голови відділу. Виставка робила гарне враження, а велике число відвідувачів з цікавістю приглядалося давнім виданням преси і святочних карток.

Маланка! Маланкка, хто з нас колись не знав про неї. Всі ми колись чекали, коли скінчиться піст, коли проминуть свята і прийде Маланка, щоб потанцювати! Маланка не переставала бути цікавою і тепер. Коли ви взяли нашу пресу у передмаланчиному часі, чи послухали українськку радіопередачу, чи зустрілися з сусідом, приятелем, чи навіть зі знакомим, то перше було питання: „Куди йдете на Маланку?" До Пласту? До СУМ? До професіоналістів і купців, до окремих парохій, чи організацій? Я вибрав одну із найкращих, бо спільну Маланку наших молодіжних організацій організаці: СУМ, Пласт і ОДУМ... Була вона дійсно гарна і цікава, бо наші діти гарно забавлялися.

ЗСТРІЧ СОЮЗОВЦІВ КАНАДИ. Користаючи з нагоди приїзду головного радного п. Д. Попадинця з Монтреалю 15 січня відбулася зустріч з ним заст. головного предсідника і дир. кан. п. Богдана Зорича, та головного радного і голови округи п. В. Дідюка, на якій порушено цілий ряд справ, що відносяться до праці УНС в Канаді, а зокрема в двох округах Торонтонській і Монтреальській. На зустрічі був також головний редактор „Свободи" А. Драган, який в переїзді відвідав Торонто.

Протестуючи проти арештів і переслідувань українських культурних діячів в Україні — перешліть Вашим чужинецьким знайомим, письменникам, політичним діячам, до чужинецької преси і бібліотек — публікацію в англійській мові, яку написав

ОСИП ЗІНКЕВИЧ

SVITLYCHNY AND DZYUBA

UKRAINIAN WRITERS UNDER FIRE

Ціна — 1 дол., при замовленні більше як 10 примірників — 75 ц. Замовлення слати на адресу:

SMOLOSKYP
P.O. Box 6066 Patterson Sta.
Baltimore, Md. 21231

Публікацію можна набути також в книгарні „Свободи".

АМЕРИКАНСЬКА ПРОВІНЦІЯ ОО. ВАСИЛІЯН

— оголошує —

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНКУРС

на

КОРОТКІ НАРИСИ (ЕССЕЙ) ЖИТТЄПИСУ

Св. Свящ. Йосафата Кунцевича, ЧСВВ

з приводу

СТОРІЧЧЯ ЙОГО КАНОНІЗАЦІЇ (1867-1967)

НАГОРОДИ ЗА НАРИСИ:

1. Діти 7 і 8 кляс початкової школи (300-500 слів) $ 25.00
2. Середньо-шкільна молодь (800-1000 слів) ---- 50.00
3. Студенти коледжу (1200-1500 слів) ---------- 100.00

(Можна писати або з українській або англійській мовах.)

Нагороджені праці оповістимо в українсько-католицькій пресі. Надісланих рукописів не звертаємо. Ваші рукописи, як можливо, машинописом, вишліть найпізніше до кінця вересня 1967 р. на адресу:

Very Rev. NICHOLAS M. KOHUT, OSBM
Provincial Superior
22 East 7th Street New York, N.Y. 10003

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

У суботу, 28-го січня 1967 року

о 6-ій год. веч.

в залі Українського Інституту Америки
2 East 79th Street у Ню Йорку

в пляні річної зустрічі Письменників з Громадянством відбудеться ДОПОВІДЬ

БОГДАНА КРАВЦЕВА

на тему

П'ЯТИЙ З'ЇЗД СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

НАШІ ПІДСУМКИ ТА ВИСНОВКИ

Після доповіді запитання, відповіді, доповнення, дискусія.

Запрошується якнайширші кола Українського Громадянства м. Ню Йорку та його околиць.

Карпатський Лещетарський Клюб
ТОРОНТО

улаштовує 12-го лютого ц. р.

в MONT ST. JOVITE, St. Jovite, Quebec

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ПЕРШОСТІ

УСЦАК-у на 1967 рік

Реєстрація змагунів (-ок) субота вечером, 11-го лютого в St. Jovite Hotel.
Початок змагань — НЕДІЛЯ, 12-го лютого, год. 9-та рано на Mt. St. Jovite.
За інформаціями просимо звертатися до:
Mrs. L. Drunewych, 372 Maple Leaves Dr.
Toronto 15, Ont. Tel.: 416 Code, CH 9-4490

Карпатський Лещетарський Клюб
НЮ ЙОРК

— влаштовує —

ПРОГУЛЬКУ АВТОБУСОМ

на ЗМАГАННЯ УСЦАК-у до St. Jovite

Від'їзд з Ню Йорку — п'ятниця, 10-го лютого, 7 веч., поворот понеділок, 13-го лютого (День Лінкольна) около півночі.

В справі зголошень на автобус, звертатися до
Mr. B. O. Rekshynskyj, 82 Avenue "B"
New York, N.Y. 10009
Tel.: 978-7171 (9 AM-5 PM), GR 5-5081 (After 7 PM)

ШИКАҐО й ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Шикаґо

повідомляє, що

в суботу, 25-го лютого 1967 р.

в годині 7:30 вечером
в приміщенні ДОМУ „ЛЕВІВ"
під числом 2353 Вест Шикаґо Авеню в Шикаґо, Ілл.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обовязані взяти участь усі його члени Окружної Ради, Конвенційні Делеґати, Відділові Делеґати та Урядники Відділів УНСоюзу.

Шикаґо — 20, 33, 35, 106, 114, 125, 131, 139, 157, 176, 220, 221, 243, 252, 259, 301, 379, 399, 423, 425, 452 і 472. Калумет Сити — 80. Ґері, Інд. — 100. Геммонд, Інд. — 107. Палатайн — 136, 395. Гарвей — 335. Рокфорд — 250. Мілвокі, Віс. — 103. Джолієт — 111. Піорія — 190. Савт Бенд, Інд. — 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

Звіти Урядників.
Питання й дискусія над звітами.
Уділення вотум довір'я.
Вибір Окружної Ради.
Пляни праці Округи в 1967 році.
Дискусія та ухвали.
Закриття й перекуска.

На Зборах будуть приявними:

Інж. С. КУРОПАСЬ, заст. гол. предс. УНСоюзу
П. ПУЦИЛО та **І. ІВАНЧУК**, гол. контр. УНС
Т. ШПІКУЛА, Г. ОЛЕК і **М. КУРОПАСЬ**, гол. радні УНС
Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСоюзу

За Окружний Комітет:
Н. ОЛЕК, голова Л. БОДНАР, секретар

ДЕЯКІ НАШІ КОМПЛЕКСИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

канцями, а не американськими муринами.

І тому не бачу причини, чому українська спільнота не мала б затримати, принаймні до певної міри, своєї національної, церковної і навіть мовної окремішности. В Европі шляхта затримала свою окремішність, протестанти свою, баварці свою і т. д. В Америці соціяльні групи засновані на іншій базі, зокрема й національній, і я не бачу причини, чому ми мали б з нашої власної волі підшиватися під іншу соціяльну чи національну групу. Я певний, що навіть нашим правнукам приємно буде похвалитися, що вони — українського походження.

„Нашу молодь" повинні затримати при українській Церкві, культурі, навіть мові не тільки ті, які сподіваються — і то не без підстави — ще колись вернутись додому, але й ті, які вирішили залишитись тут. З національного штандпункту — може вони з вдячности і сентименту чимось зможуть прислужитись країні своїх батьків. З особистого штандпункту — діти це не машини, що їх продукується на те, щоб прискорювати ріст американської економіки. Іншими словами, це не тільки діти Америки, але й діти своїх батьків. Недобре для самих батьків, коли все, що їхніх дітей із ними в'яже, це тільки факт, що вони — їхні діти.

З культурного штандпункту — хотілося б, щоб і українська етнічна група залишила виразний слід в американській спільноті так, як це зробили англо - саксонці, німці, поляки, жиди і „навіть" мурини.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ave.

● З Літературно-мистецкого клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 27-го січня 1967 відбудеться там Авторський вечір Михайла Островерхи. Названий письменник відчитає уривки своїх творів, а про нього і його твори промовлятимуть редактор Лев Лепкий та мистець Антін Малюца. Михайло Островерха, як відомо, є не тільки письменником і журналістом, але й одним із видатніших наших мистецтвознавців, особливо мистецтва Ренесансової і Пісдяренесансової доби. Після офіційної частини вечора — відбудеться гутірка за часм, влаштована товаришами зброї Михайла Островерха, з леґіону Українських Січових Стрільців. Гостям раді. Початок о год. 8.30.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

В П'ЯТНИЦЮ, 27-го СІЧНЯ 1967 РОКУ

о год. 8-ій веч.

— відбудеться —

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

МИХАЙЛА ОСТРОВЕРХИ

Про Автора будуть говорити:
п. п. ЛЕВ ЛЕПКИЙ, АНТІН МАЛЮЦА
Уривки з своїх творів прочитає Автор.
Після офіційної частини — товариська розмова при шклянці чаю.

ЦИМ ПОВІДОМЛЯЄМО ЧИТАЧІВ та ГРОМАДЯНСТВО НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ, ЩО

вечір „НОВИХ ДНІВ"

в присутності

редактора П. К. ВОЛИНЯКА

— відбудеться —

в суботу, 28 січня ц. р. о год. 7-ій веч.

в залі КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА
160 Захід 82-га вул., Ню Йорк

ПРОЩА ДО СВ. МІСЦЬ

Епархія св. о. Николая за благословенням Їх Ексцеленції Преосв. Кир Ярослава організує ПРОЩУ ДО РИМУ, КОНСТАНТИНОПОЛЯ, ЄРУСАЛИМУ і ВИФЛЕЄМУ. Кромі тих св. місць, учасники прощі, відвідають ще інші релігійні осередки в Европі. Завданням цієї прощі є в молитовний спосіб відзначити СТОЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ КАНОНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО СВЯТОГО СВЯЩЕНОМУЧЕНИКА ЙОСАФАТА. Організацією прощі займається о. Яр. Свищук — редактор „Нової Зорі". За інформаціями просимо звертатися листовно на адресу:

THE NEW STAR
2203 W. Chicago Avenue Chicago, Ill. 60622

В НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:

Д-р Ігор Соневицький: **АРТЕМ ВЕДЕЛЬ і його музична спадщина**, 180 стор. ---------- $4.00
Володимир Кедровський: **ОБРИСИ МИНУЛОГО** $2.50
Володимир Мацьків: **НАШІ ДІТИ І ЇХ ВИХОВАННЯ.** Ціна з пересилкою ---------- $0.85

Замовлення і належність слати:
SVOBODA, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Комісії Академії для устійнення фактів і дат з Українських Визвольних Змагань.

Доповідь проф. БОРИСА МАРТОСА:
„Стан української справи напередодні революції 1917 року".

Засідання відбудеться в суботу, 28-го січня 1967 року о 5-ій год. дня в приміщенні Академії:
206 Вест 100 вул., Ню Йорк

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ФОНД ІМ. Д. ДОРОШЕНКА ДЛЯ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКИМ УЧЕНИМ

КОНЦЕРТ

з творів композиторів сучасних українських у вільному світі і західньо-европейських,

у виконанні:

ГАННИ ШЕРЕЙ (меццо-сопрано), акомпаніямент К. ЧІЧКА-АНДРІЄНКО
Проф. О. ОМЕЛЬСЬКОГО (піяно).

Крім того участь беруть:
МАРГАРИТА ЛЕСЬКІВ (арфа), ЮРІЙ САВИЦЬКИЙ (піяно), МАРК СИДОРАК (піяно).

Будуть виконані твори: І. Білогруда, О. Бобикевича, В. Грудина, О. Кошиця, З. Лиська, І. Недільського, О. Омельського, І. Соневицького, А. Рудницького, М. Фоменка, С. Шпеха та західньо-европейських композиторів.

Концерт відбудеться

в НЕДІЛЮ, 29-го СІЧНЯ 1967 РОКУ

о 3-ій год. 30 хв. дня

у великій залі АКАДЕМІЇ

206 Вест 100-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ДЕБЮТАНТОК: вильосування 2-ох стипендій

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК НА ВЕЧЕРНИЦЯХ

ДНЯ 18-го ЛЮТОГО 1967

ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ

БАЛЕВА ЗАЛЯ ГОТЕЛЮ THE NEW YORK HILTON
1335 Avenue of the Americas, New York, N.Y.

ОРКЕСТРА: АМОР
СПІВАЄ ІГОР РАКОВСЬКИЙ

Зголошення ВП. Дебютанток з долученим фотом (2 x 3,4 x 6 або 6 x 9) приймає до 5-го ЛЮТОГО 1967 РОКУ

ВП. ПАНІ ХРИСТИНА НАВРОЦЬКА
89-22 Springfield Blvd, Queens Village 27, L.I., N.Y.
Тел.: SP 6-0336

БЕНКЕТ: год. 7-9. ЗАБАВА: від 9 год.

Вступ на Бенкет і Забаву: $15.00, на Забаву: $7.50.

КВИТКИ можна набувати: АРКА — 48 E. 7th St., N.Y.C. і ЕКО — 145 — 2nd Avenue, N.Y.C.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка" і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список Ч. 2.

Їх Ексцеленція Високопреосвященний Кир Амвросій Сенишин, Філядельфія	$ 25.00
Д-р І. Н. Домбчевський, Янґставн	5.00
Дочки України, Від. 24, Елизабет	5.00
Д-р С. Тимків, Салсбури	5.00
Г. Михалюк, Філядельфія	4.00
А. Білоґан, Іст Орандж	3.00
М. Вайт, Йонкерс	3.00
М. Гаврилюк, Сомервілл	3.00
Інж. Я. і О. Городецький, Джексон Гайтс	3.00
І. Городиський, Нюарк	3.00
З. Грачук, Ню Йорк	3.00
М. Гураль, Фічвілл	3.00
В. Запаранюк, Ютика	3.00
В. Керницький Дітройт	3.00
М. Когут, Дітройт	3.00
М. Коцюрка, Пассайк	3.00
А. Лисогір, Вілтон	3.00
М. Медвідь, Джерзі Сити	3.00
Г. Мрикало, Скрентон	3.00
В. Новаковський, Флашінґ	3.00
П. Пайтра, Ню Йорк	3.00
Г. Пенко, Шикаґо	3.00
П. Савка, Сомерсет	3.00
В. Савойка, Клівленд	3.00
Г. Семус, Асторія	3.00
А. Соколовська, Форт Лаудердейл	3.00
С. Шуст, Ню Йорк	3.00
Е. Багрій, Аурора	2.00
В. Бих, Бруклин	2.00
Н. Бронецке, Монровілл	2.00
Н. Ворончак, Філядельфія	2.00
В. Гоц, Солт Лейк Ситі	2.00
Ю. Грицай, Амстердам	2.00
Д. Дидик, Джерзі Сити	2.00
Е. Іванків, Шикаґо	2.00
П. Кондратенко, Дітройт	2.00
П. Корженівський, Пітсвілл	2.00
С. Ладанай, Фервю	2.00
Л. Липецький, Саутфілд	2.00
М. Мазуркі, Ґлендейл	2.00
В. Мандюк, Ірвінґтон	2.00
Н. Назар, Бруклин	2.00
С. Постолюк, Лейквуд	2.00
І. Скробач, Олеан	2.00
Б. Стефанович, Нюарк	2.00
С. Яхтарович, Шикаґо	2.00
А. Юрчак, Шикаґо	2.00
М. Бабій, Дітройт	1.00
М. Воланчук, Шикаґо	1.00
Г. М. Баранник, Дітройт	1.00
М. Баран, Джерзі Ситі	1.00
І. Бішко, Савона	1.00
І. Борис, Сомерсет	1.00
А. Букшований, Байон	1.00
М. Галущак, Піттсбурґ	1.00
Д. Галонзка, Рослиндейл	1.00
Й. Іванчук, Віндгем	1.00
А. Залевська, Ваппінґерс Фоллс	1.00
Й. Зубрицький, Джерзі С.	1.00
А. Кедринський Джерзі С.	1.00
Н. Кіндзерський, Бетлегем	1.00
Н. Кобель, Філядельфія	1.00
П. Ковалик, Піттсбурґ	1.00
І. Ковальчек, В. Нютон	1.00
М. Ковбасюк, Сиракюз	1.00
Р. Кокольський Річмонд Гилл	1.00
Б. Котис, Пассейк	1.00
М. Кошак, Ню Гейвен	1.00
І. Кривий, Дітройт	1.00
І. Кулинич, Шикаґо	1.00
М. Куц, Бруклин	1.00
О. Левицький, Вудгевен	1.00
В. Лесів, Вудбайн	1.00
М. Лихогруд, Ютика	1.00
М. М., Янґставн	1.00
А. Мазар, Вуд Дейл	1.00
М. Марченко, Шикаґо	1.00
О. М. Мостенський, Провіденс	1.00
П. Німець, Менчестер	1.00
Д. Олексюк, Бріджпорт	1.00
А. Омельський, Лонґ Айленд Ситі	1.00
В. Омельченко, Калістоґа	1.00
Р. Опалевич, Торонто	1.00
А. Орел, Бруклин	1.00
Т. Пастушак, Стемфорд	1.00
М. Патинок, Іст Гевен	1.00
А. Пельо, Джерзі Ситі	1.00
С. Піндічук, Скарборо	1.00
М. Попович, Таунтон	1.00
Д-р Л. Рубінґер, Рочестер	1.00
М. Стурік, Сиракюз	1.00
П. Тіцький, Перт Амбой	1.00
С. Тимків, Флашінґ	1.00
В. Туніцький, Філядельфія	1.00
Д-р О. Утриско, Нюарк	1.00
Р. Цмайло, Шерілл	1.00
Е. Школяр, Розіндейл	1.00
П. Червоняк, Джексон Г.	1.00
І. Черкас, Лорейн	1.00
М. Якубовський, Ню Йорк	1.00
М. Яцула, Рочестер	1.00
П. Яців, Лорейн	1.00
П. Ярема, Ню Кестле	1.00

✝

В неділю, 15-го січня 1967 року нагло померла в Мурі (Бразилія)

Д-р СТЕФАНІЯ СЕЛЯНСЬКА-ЗОЙМЕ

В глибокому смутку:
мати — ОСИПА ЗВОНОК (Україна)
донька — ВІРА ВОВК (Бразилія)
чоловік — ҐЮНТЕР ЗОЙМЕ
пасерби — ЕРІКА й ПЕТЕР ЗОЙМЕ (Бразилія)
сестри — ОЛЬГА ТАТОМИР
ФИЛИПА ДОЛЬНА (Україна)
ІРИНА ШАР (Франція)
брат — інж. МИХАЙЛО ЗВОНОК (Канада)

Ділимося сумною вісткою з Друзями, Знайомими і бувшими Парохіянами, що в Україні відійшли у Вічність:

дня 22-го серпня 1966 року наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

МАРІЯ з БОРИСЛАВСЬКИХ ГАРАБАЧ

●

Дня 12-го січня 1967 року наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

о. СТЕПАН ГАРАБАЧ

Довголітній парох села Мацьковичі.

У глибокому смутку:
ЯРОСЛАВА СОВГАН з чоловіком ІВАНОМ і сином ЮРІЄМ
ОЛЬГА КОЗАК з чоловіком БОГДАНОМ і синами АДРІЯНОМ і ХРИЗАНТОМ
ЕВГЕН ГАРАБАЧ з дружиною МАРІЄЮ і синами СТЕПАНОМ, ЯРЕМОЮ і ІГОРОМ
внучка — ХРИСТИНА ІСАЇВ з чоловіком ВСЕВОЛОДОМ та дітьми МАРКОМ, МАРТОЮ і СОФІЄЮ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Улюбленої Дружини, нашої Мами і Бабуні

бл. п. ОЛЕНИ ШТОГРИН

будуть відправлені

СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 28-го січня 1967 року

в 8-ій год. рано
в Церкві ЦАРЯ ХРИСТА
1623 Каюґа вул., Філядельфія, Па.

Просимо Друзів і Знайомих про молитви за Душу Покійної.

ПАВЛО ШТОГРИН з Родиною

Замість квітів на могилу в 22-гу річницю смерти

бл. п. **МИКОЛИ ЛЕПКОГО**

професора гімназії в Станиславові і щирого працівника на народній ниві — складаємо 30.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі

Тетяна і Володимир ЮЗЬВЯКИ — дочка і зять з Родиною
Маркіян і Іванна ЛЕПКІ — син і невістка

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. **ЄВГЕНІЇ БОДНАР**

з Віндзору, Онт.

складаємо 20.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

●

Вельмишановній Родині Покійної, висловлюємо найщиріше співчуття.

Родина МИХАЙЛОВИЧІВ

УРОЧИСТІ СВЯТКУВАННЯ РОКОВИН 22 СІЧНЯ

Українська громада в Нюарку, Н. Дж., влаштувала Свято Державности

Нюарк. — 22-го січня тут відбулось у місцевій школі, в присутності близько 600 осіб, Свято Державности, заініційоване місцевим Відділом УККА. Після американського гимну, промовляли: д-р В. Гук — голова Відділу, посадник міста Ірвінґтон Гаррі Стівенсон, а головну промову виголосив інж. А. Данчук. Проф. М. Чировський прочитав резолюції проти переслідування письменників і діячів культури в УССР, українською та англійською мовами, які й були одноголосно схвалені та передані попередньому промовцеві — конґресменові Джозефові Дж. Мініш. На свято не змогла прибути заповіджена співачка С. Тонкошкур, але хор „Трембіта" під дир. проф. І. Соневицького виконав кілька патріотичних пісень, під акомпаніямент піяністки М. Павловської, а закінчилось це хвилююче Свято монтажем „Свято Української Держави" Л. Полтави, у виконанні Пластової, Сумівської та Студентської молоді. На ратуші Нюарку та Ірвінґтону у ці дні повівали українські національні прапори.

У своїй промові д-р В. Гук підкреслив, що відбутим святом українська громада Нюарку започаткувала відзначення 50-річчя Української Національної Революції.

Українці Міннеаполісу і Ст. Полу відзначили Роковини 22-го Січня

Міннеаполіс (М. К.). — Українські громади міст Міннеаполіс і Ст. Пол урочисто відзначили свято Української Державности і Соборности, спонзороване Відділом УККА Міннесоти. Святочна Академія відбулася в неділю 22 січня при вщерть виповненій залі. Після відспівання американського національного гимну п-ною Оксаною Міртою, свято відкрив голова Відділу УККА д-р Михайло Козак. Коротке слово в пошану борців, поляглих за волю України виголосив д-р Анатоль Лисий. Головну святочну доповідь англійською мовою виголосив федеральний конґресмен Клерк Мек Ґреґор, виявляючи у ній неабияке знання української історії, зокрема історії українських визвольних змагань. Українською мовою змістовну доповідь мав д-р Євген Міцевич. Присутні прийняли резолюцію - протест проти русифікації України та переслідування діячів української культури, що їх прочитав адв. Володимир Анастазієвський. У мистецькій частині виступали: п-ні Марія Остапчук й інж. Ярослав Корсунський з декляматаціями, п-ні Оксана Бринь — сольоспів та хор „Дніпро" під дириґентурою Миколи Бриня. Дня 18 січня губернатор стейту Міннесоти та посадники міст Міннеаполіс і Ст. Пол підписали відповідні проклямації в присутності українських делеґацій. Повідомлення про це свято Української Державности були подані місцевими американськими газетами та телевізійними стаціями.

Українська громада Амстердаму відзначила роковини 22-го Січня

Амстердам, Н. Й. — Старанням місцевого Відділу УККА відбулося тут в неділю, 22-го січня ц. р. урочисте свято Самостійности і Соборности для відзначення 49 роковин проголошення державної самостійности України і 48 роковин соборности Українських Земель. Свято започатковано молебнем в намірені українського народу, що його відслужив в місцевій українсько-католицькій церкві її парох, ВПр. о. Лев Ліщинський, кол. вояк Леґіону УСС. Після того відбулася в залі Українського Клюбу Академія, що почалася відіграням на фортепіяні американського державного гимну у виконанні п-ни Лесі Пащак. Відкрив Академію п. Семен Гнатківський, голова Відділу УККА. Проклямації про Український День, а саме в стейті Ню Йорк губернатора Н. Рокефелера та в місті Амстердамі мейора М. Браєра відчитали п-ни Леся Пащак і Стефа Когут. Святочну доповідь про акти 22-го Січня і їх значення прочитав д-р Іван Козак з Ню Йорку. В мистецькій частині програми, п-на Стефа Когут відіграла на фортепіяні стрілецькі пісні: „В горах грім ґуде" та „ У горах Карпатах". З черги проф. М. Юрчук прочитав звернення в справі поширення української книжки. П-на Леся Пащак виконала на фортепіяні повстанські пісні: „Машерують вже повстанці" і „Сміло друзі". Юнаки Володимир Кривулич та Роман Семчук заграли на акордеоні та ґітарі пісні: „Взяв би я бандуру", „Гречаники" та „Запорожець". П. В. Вересюк прочитав резолюції, що їх приявні схвалили через акклямацію. — Закінчено Свято українським національним гимном. Приявних було кругло 100 осіб.

У Дітройті відбулась Академія...

(Закінчення зі стор 1-ої)

Від. УККА в Дітройті, адв. Іван Корній, віцепрезидент Коммонвелт банку, адв. д-р Денис Квітковський, голова Комітету Громадської Єдности в Дітройті, пластунка М. Макар в українському народному строї від молоді, і мґр. Олександер Луцький від редакції „Українських Дітройтських Новин", яких перше число має появитися з початком лютого ц. р.

Під час акту підписання Відділу УККА, інж. В. Колодчин коротко з'ясував відвічну боротьбу України за свою свободу і незалежність та представив теперішній стан московського гнету на Україні.

Посадник Джером П. Кевено у своїй відповіді підчеркнув, що радо проголошує День Української Незалежности в Дітройті, оцінюючи змагання українців відновити свою самостійність.

Після підписання проклямації, вся делеґація з посадником на чолі асистувала при урочистому піднесенні українського прапору на ратуші міста Дітройту в дні 18 січня ц. р. Цей синьо-жовтий прапор повівав також в неділю, 22-го січня ц. р.

Під час заворушень в Нікараґві згинула 21 особа, поранених було 100 осіб

Манаґва, Нікараґва. — 23-го січня урядові вдалося зліквідувати збройне заворушення, яке тривало 24 години і спричинило смерть понад 20 осіб та поранення 100 осіб. Повстанці схоронилися вкінці в готелі Ґран, де тримали як закладників 46-ох американських громадян. Американський журналіст Білл Ґоде і дві американські монахині були посередниками між повстанцями і урядовими військами і причинилися до того, що прийшло до закінчення заворушень. В лютому мали відбутися вибори преидента, кандидатом урядової Ліберальної партії є генерал Сомоза, родина якого панує в Нікараґві понад 30 років. Проти нього виступає д-р Фернандо Аґеро Рохас із Консервативної Партії. Його прихильники зорганізували заворушення. Не знати, чи відбудуться тепер вибори президента. Повстанці погодилися звільнити американських закладників, коли урядові війська дозволять ворохобникам залишити готель Ґран. І так сталося.



Підписання Проклямації Дня Української Державности посадником міста Нюарку, Н.Дж. На фото: за столом посадник Г. Дж. Аддоніціо і поруч нього зліва — парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя Впр. о. Дмитро Лаптута. Перший зліва п. А. Бирк, біля нього д-р М. Чировський. Посередині за посадником — Теодор Литвин — асистент посадника та д-р Володимир Гук — голова Відділу УККА в Нюарку. З правого боку: гол. предсідник УНСоюзу Йосиф Лисоґір та голова „Самопомочі" д-р Петро Богданський.



Українська делеґація в губернатора стейту Колорадо Джана Лева (сидить за столом). Навколо нього (зліва): С. Орищин — культ. осв. референт Відділу УККА, М. Кальба — голова УККА Відділу, п-нни І. Волянська і М. Скапіч, о. Т. Діяткович — парох української православної церкви, о. П. Смаль — парох української католицької церкви.



Українська делеґація в старости повіту Нассав Юджина Нікерсона в Мінеолі, Н.Й., після підписання ним проклямації про встановлення Українського Дня в повіті. Поруч Юдж. Нікерсона (зліва) адв. Вол. Атляс, перший з правого боку Микола Курчак. Пластуни-юнаки Ю. Захарія та Яр. Курчак і новачка Л. Плетеницька тримають український прапор, що в дні 23-го січня був вивішений на будинку повітового уряду в Мінеолі.

• „Советская Молдавія" перестерігає молдавських жидів проти виїзду до Ізраїлю, змальовуючи в чорних барвах життя і відносини в Ізраїлі, нібито куди гірші, як у підсовєтській Молдавії. Водночас той часопис накидується на туристів-жидів, які нібито переконують своїх земляків у Совєтському Союзі — виїздити до Ізраїлю.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 28-го СІЧНЯ 1967 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відд. о год. 7-ій веч. в церковній залі. Проситься всіх членів прибути, а хто залягає з вкладками, прошу вирівняти якнайскоріше. — Хоманчук, секр.

НЕДІЛЯ, 29-го СІЧНЯ 1967 р.

БАЙОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 281 Відд. о год. 5-ій веч. в УНДомі, 35-37 — 23 вул. На порядку нарад: звіти уступаючого уряду та вибір уряду на 1967 р. Приявність членів дуже побажана. — М. Сірий, предс., М. Волошин, секр.

CAMPBELL, Ohio. Річні збори Відд. 218 УНС відбулися 8 січня 1967 р. на яких вибрано нову Управа на 1967 р. в такому складі: Й. Полькабля, гол., В. Прокопик, заступник, М. Данильчак, секрет. і касир, С. Бурний, заступник. Гол. Контр. Комісії д-р Р. Стахура, Другий член М. Штинь. Член Управи Д. Глива. За всіма відділовими справами, просимо звертатися на адресу нового секретаря — М. Данильчак, 102 Piccadilly St., Campbell, Ohio. Тел.: PL 5-0519. — T. Ohio. Tel.: PL 5-0519. — С. Бурний.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн вулиці у Патерсоні. Проситься членство прибути на збори. — І. Бурний, секр.

НЮ БРАНСВІК, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ — 353 Відд. о год. 3-ій по пол. точно в Укр. Парафіяльній залі при 21 Ґільден вул. На порядку: звіти урядників, вибір нової Управи на 1967 р. та інші важні справи. Проситься членство прибути та вирівняти свої залеглі вкладки. — П. Грабович, предс., Н. Василюк, секр.

Посмертні згадки

МАРІЯ ЦІЖМАН, довголітня членка Б-ва св. І. Хрестителя, 277 Відд. УНС в Гартфорді, Конн., померла 1 січня 1967 р. по довгій і тяжкій недузі. Покійна нар. в с. Манаїві, пов. Зборів. Була свідома українка і дбала, щоби її діти були членами УНС. Залишила в глибокому смутку мужа Тому, 3 синів і 2 доньки. Похорон відбувся 4-го січня 1967 р. з церкви св. Михаїла на цвинтар св. Михаїла в Ґластенбері.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа 277-го Відділу

ТАРЗАН, Ч. 5751. Дивний однострій Хуана!



Небоязкий Тарзан опритомнів і слідкував за своїм ворогом аж до вершка гори.

Там він затримався, зацікавлений тим, що Хуан увійшов по будинку з необроблених каменів.

За хвилю Хуан вийшов, божевільно гиргочачи ...Він був одітий в однострій еспанського вояка з 16-о віку!